

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Egyházmegyei zarándoklat

Találkozunk, és imádkozunk együtt egyházmegyénk híveiért, és papjaiért ▶ 3. oldal

Évforduló

Hét éve áll a Katolikus Egyház élén XVI. Benedek pápa ▶ 11. oldal

Mindszenty könyvajánló

Új kiadványunk személyes visszaemlékezés és kordokumentum is egyben ▶ 14. oldal

V. ÉVFOLYAM 4. SZÁM – 2012. ÁPRILIS – ÁRA: 150 FT

Egy életem, egy halálom

Horváth István Sándor

Az ember egyszer él. Mátyás királynak is egy élete van és Jézusnak is. Minden embernek egyetlen élete van, és az élet végén mindenki meghal. Ugyanezt elmondhatjuk saját magunkra vonatkozólag is: egy életem van és én is meg fogok egyszer halni. Megváltoztat-e valamit az életben a születés-halál ezen biztos rendjének tudata? Ha tudom, hogy meg kell halnom, másképpen élek?

Vannak emberek, akik azt mondják: „Egyszer élünk! Élvezzük az életet, hiszen oly rövid!” A halál tudata megváltoztatja ezeket az embereket és ők belefeledkeznek a világba, mindig a pillanatnyi örömeiket, saját érdekeiket keresve.

A keresztény ember is tudja, hogy egyszer él, de azt is tudja, hogy a halál után van feltámadás. Keresztény, hívő emberként vallom: fel fogok támadni. A hívő ember életét tehát elsősorban nem a halál, hanem a feltámadás tudata határozza meg. Komolyan kell vennem az életemet, mert ettől függ, hogy hová jutok a feltámadásom után. Honnan tudjuk, hogy van feltámadás? A kérdés megválaszolásához nem igazán emberi tudásra, hanem sokkal inkább hitre van szükségünk!

Húsvétkor Krisztus feltámadását ünneplik a keresztények szerte a világon. Krisztus feltámadása hitünk központi titka, de ez a hit nem alaptalan, hanem tanúságtételekre épül. Az evangéliumi híradások, az üres sír látványa, az angyalok jelenléte és a feltámadt Krisztussal való találkozások mind-mind erősítik a mi hitünket.

Húsvét tiszta áldozatját,
a hívek áldva áldják.
Bárány megváltja nyáját,
és az ártatlan Krisztus
már kiengeszteli értünk Atyját.

Élet itt a halállal
megvív csoda csatával,
a holt Élet Vezér
ma úr és él!
Mária, szent asszony,
mondd, mit láttál utadon?

Az élő Krisztusnak sírját,
s a Fölkeltnek láttam glóriáját,
angyali tanúkat,
szemfedőt és golyocsokat.
Feltámadt reményem, Krisztus,
Gallileába elétek indult.

Tudjuk Krisztus feltámadott
és diadalmas:
ó, győztes Királyunk, légy irgalmas!
(„Victimae paschali” húsvéti szekvencia,
Babits Mihály fordítása)

LITURGIA

Az egyházi év

A húsvéti idő I.

Ipacs Bence

A húsvétvasárnaptól pünkösdvasárnapig tartó ötven napot ujjongó örömben üljük meg: egyetlen ünnepként, sőt „nagy vasárnapként”. A nagyböjti idővel ellentétben – amelynek negyven napjába nem számítjuk bele a vasárnapokat, mivel vasárnap mindig Krisztus feltámadását ünnepeljük –, a húsvéti idő egységes ötven napot alkot: húsvétvasárnapkal kezdve hét hétből áll, az ötvenedik nap pedig pünkösd vasárnapja. A húsvéti idő vasárnapjai húsvét vasárnapjának számítanak, és – húsvétvasárnap után – húsvét második, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik vasárnapjának hívjuk őket.

Az egész húsvéti idő legjellegzetesebb felkiáltása az „Alleluja”, amely ilyenkor hozzákapszolódik a szentmise kezdő- és áldozási énekéhez, és vehető a válaszos zsoltár válaszáként is.

Húsvétvasárnap liturgiájának különlegessége a szekvencia éneklése. A szekvencia az allelujához kapcsolódó tétel, amely a IX–X. században keletkezett, valószínűleg oly módon, hogy a díszes gregorián alleluják utolsó hangjait látták el szöveggel. A szöveg az ünnep tartalmának szónoki stílusú, művészi kifejtése. (A húsvéti szekvenciát Babits Mihály fordításában lapunk első oldalán olvashatják.) A megújított liturgiában a szekvencia helye már az evangéliumot bevezető „Alleluja” előtt van.

A húsvéti idő első nyolc napja húsvét nyolcada. Ezt az Úr főünnepeként üljük meg. Szemben karácsony nyolcadával, húsvét nyolcadában nem ünneplünk szenteket, a liturgia teljes egészében a Feltámadottra tekint. Húsvét nyolcadában is lehet a szekvenciát énekelni, a szentmise elbocsátó szavaiba pedig belevesszük az Alleluját.

Az evangéliumi olvasmányok húsvét harmadik vasárnapjáig bezárólag a feltámadt Krisztus megjelenéseiről számolnak be. A negyedik vasárnapra – amely a papi és szerzetesi hivatások vasárnapja – vannak kijelölve a Jó Pásztorról szóló olvasmányok. Húsvét ötödik, hatodik és hetedik vasárnapján részletek hangzanak el Urunknak az utolsó vacsorára következő beszédéből és imádságából. A húsvéti idő valamennyi szentmiséjében olvasunk az Apostolok Cselekedeteiből.

PÉLDAKÉP

Sziénai Szent Katalin

Déri Péter

A Szent Katalinról szóló életrajzok igen különbözőek, mind adatok, mind értékítélet terén. Ennek legfőbb oka a forrásokban keresendő, hiszen leveleit nem maga írta, hanem diktálta, így ezekből nem lehet eldönteni, hogy mit diktált ő és mit írt bele a titkár. Mindezek ellenére meg kell hagyni, hogy korának egyik legnagyobb misztikus szentje, aki jól látta a gondokkal küzdő Egyház problémáit és azokon minden erejével igyekezett változtatni. Néha még attól sem riadt vissza, hogy kemény hangú levelekben dorgálja meg és figyelmeztesse a pápát és a bíborosokat.

A 14. század nem tartozik az Egyház legdicsőbb időszakai közé, hiszen a pápai udvar ekkor kényszerült a hetvenéves ún. avignoni fogságba, ahol a francia király nagyban befolyásolta a pápát döntéseiben, baj volt a hit tisztasága, az erkölcs és az anyagiak terén is, így sokszor botránykövek lettek az egyháziak a hívők szemében.

Katalin jól látta mindezt és egész életét arra áldozta, hogy Egyházáért küzdjön. Szülei tiltakozása el-

Sziénai Szent Katalin
(1347–1380)

lenére belépett a domonkosok harmadrendjébe. Napjait a templomban vagy a kórházban töltötte. Tizenkilenc évesen egy misztikus élmény hatására eljegyezte magát Krisztussal. Rövid élete során mindig azon fáradozott, hogy a kien-gesztelődést és az egyházi reform ügyét szolgálja. Jelszava volt: „Béke, béke.” Ezzel indult mindenhová.

Emberfeletti erővel küzdött a béke megvalósulásáért, ezért nem röstellte egész Itáliát többször is végigjárni. Közvetített a pápák, a viszálykodó városok és a lázongó tartományok között. Imádságos életével és áldozatosságával példát adott mindenkinek, hogy csak a béke útján érdemes járni, a békét viszont az igazságosságnak és a szeretetnek kell megvalósítania.

Az imádságban és a rengeteg elmélkedésben megadta neki az Úr, hogy pontosan és világosan szemlélje kora eseményeit. Nem volt egyetlen végzett nagy teológus, de amikor többször inkvizíció-szerű vizsgálatnak vetették alá, azokat bravúrosan kiállta és a szakembereket is megszegényítette teológiai jártasságával, amelyről azt vallotta, hogy imádság közben kapta az Úr Jézustól.

A 21. század keresztény emberének is hasonló imádságos életet kellene élnie, hogy az Anyaszentegyház segítségére tudjon lenni, hiszen ma is szakadások és különféle széthúzások sebzik Krisztus misztikus testét. Szükségünk van azonban Szent Katalin egyházas lelkületére és buzgóságára is.

• • •

Istenünk, aki Szent Katalinban fölgújtottad a szeretet lángját, amelynek erejével átélte az Úr szenvedését és Egyházadat szolgálta; az ő közbenjárására kérünk, engedd, hogy néped, amely részese lett Krisztus szenvedésének, dicsősége megnyilvánulásának is ujjongva örvendhessen! Ámen.

Zarándoklatra hív a Szombathelyi Egyházmegye

Találkozunk Vasváron!

Az elmúlt évek jól sikerült egyházmegyei zarándoklatai után ebben az évben is közös programot hirdet dr. Veres András 2012. május elsejére. A megyéspüspök ezúttal Vasvárra várja a híveket.

Az egyházmegyei zarándoklat tervezett programja a 10 órakor kezdődő szentmisével indul. Ezt követően lehetőség van ebédelni, majd 13 órától két program közül választhatnak: a szabadtéri oltárnál szentségimádást tartunk, illetve a zarándokok a Szentkútig keresztutat imádkozhatnak. 14 órakor kezdődik a litánia és a körmenet a kegy-szoborral a templomba.

Szentkút-völgye híres Mária-búcsújárárhely. 1860 körül a forrás vizében megmosakodva nyerte vissza látását egy megvakult huszár, Horváth Ferenc. Ezt követően 1863-ban épült az egyszerű, klasszicista kápolna. A forrás környékén élő remetékről már a XVIII. század végétől vannak adatok, és a történet szerint Horváth Ferenc nemcsak a kápolnát építtette hálából, de egy ideig maga is remetévé lett. A hegyháti kisváros Mária-kegyhelyéhez vezető úton 2011-ben szentelték fel azt a 15 stációból álló keresztutat, amely a Falvak Kultúrájáért Alapítvány Dunai Nemzetközi Alkotóköre művészeinek munkáját dicséri. A stációk oszlopai Mária óvó, az országot védő kezeit ábrázolják, s egyben az imára kulcsolt kéz szimbólumai is. A vasvári keresztút több szempontból is egyedülálló: nemzetközi összefogással öt ország tizennyolc művésze dolgozott a stációkon, amelyekből 15 készült, tehát e különleges keresztútnak része a feltámasztás is.

Érdemes tehát jelentkezni, és ellátogatni Vasvárra! Találkozunk, és imádkozunk együtt egyházmegyénk híveivel, papjaiért, családjainkért!

Visszatekintés az eddigi zarándoklatokra:

Az első egyházmegyei zarándoklatot a Brenner János-émlékévben tartották. Püspök atya 2007. április 30-án Máriacellbe hívta az egyházmegye híveit és papjait.

2008-ban Máriagyűd volt az egyházmegyei zarándoklat úti célja. A hívek 46 autóbusszal, kisbuszokkal és személyautókkal érkeztek. A résztvevők száma, más egyházmegyék híveivel együtt elérte a 3300 főt.

2009-ben a győri bazilikába, a Könynyező Szűzanya kegyképéhez hívta és várta a közösségeket megyéspüspökünk. A szomszéd egyházmegyébe több, mint 2000 zarándok érkezett. A bazilika kegyoltáránál közös Mária dicsőre várták a híveket a Győri Szeminárium kispapjai, a Szeminárium udvarán pedig Brenner József általános helynök koszorúzta meg testvére, Brenner János szobrát, aki annak idején a Győri Szeminárium papnövendéke is volt.

2010-ben Búcsúszentlászlón találkoztak egyházmegyénk hívei és papjai. Az ősi, zalai Mária-kegyhelyen nemcsak égi Édesanyánkat, a Boldogságos Szűz Máriát, hanem Szent László királyunkat is tisztelik, aki a hagyományok szerint az első kápolnát építtette ezen a domboktól ölelt, festői szépségű vidéken, miután csodás módon megmenekült az öt üldöző seregtől.

Mátraverebély-Szentkút, az egyik legsebbebb nemzeti kegyhelyünk volt a tavalyi zarándoklat úti célja. Megyéspüspökünk homíliájában arra buzdította a fiatalokat, hogy bátran vállalják a családi élet kihívásait, az elköteleződést és a felelősséget, hiszen a manapság oly gyakran hangoztatott szingli életforma – amely sok esetben az önzésről, a saját érdekek előtérbe helyezéséről szól – nem hozhat igazi örömet és boldogságot az egyén számára.

RÖVID HÍREK

Nemzeti ünnepünk alkalmából több helyszínen adtak át magas kitüntéseket tevékenységük elismeréseként egyházi és egyházi intézményben dolgozó személyeknek. A Magyar Érdemrend középkereszt polgári tagozata kitüntetést többek közt Bíró László tábori püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia család-pasztorációért felelős püspöke kapta.

XVI. Benedek és Canterbury anglikán érseke közös szertartással emlékezett Nagy Szent Gergelyre. Ez volt a harmadik olyan alkalom, hogy Szent Péter utóda és Canterbury anglikán érseke a Caelius-dombon találkoztak abban a kolostorban, amelyből Nagy Szent Gergely kiválasztotta Ágostont és társait, hogy Délkelet-Angliában hirdessék az evangéliumot. Tovább erősödik tehát az anglikán közösség és a római kamalduli kolostor közötti kapcsolat régi hagyománya, amely még jobban megszilárdult a II. Vatikáni Zsinat után.

Szimpoziumot tartottak Rómában Boldog Scheffler János emlékére. A Santa Maria dell'Anima kollégium meghívására Schönberger Jenő püspök Rómába utazott, hogy részt vegyen a Boldog Scheffler János életéről és lelkipásztori tevékenységéről rendezett találkozón. Scheffler püspök pappá szentelésének évében került Rómába, ahol az osztrák-német papi kollégium növendéke volt, majd 1912. június 19-én, a Pápai Gergely Egyetemen egyházból doktorált.

Elhunyt III. Senuda, a kopt egyház feje, akit 88 éves korában, Egyiptomban ért a halál. A történész végzettségű egyházi vezető rendkívüli műveltségű, a nyugati kultúrában is otthonosan mozgó személyiség volt. III. Senuda 2000-ben találkozott II. János Pál pápával is.

Mit jelent a fogalom: új evangelizáció?

Dr. Veres András

Tudomásunk szerint ezt a fogalmat először Boldog II. János Pál pápa használta 1979-ben, amikor szülőházájában járt. Nowa Hutában – egy hatalmas lakótelepen, ahová nagyon sokan vidékről költöztek be – az ateista politikai hatalom még templomot sem engedett építeni, ezért az emberek cselhez folyamodva építették fel a templomukat. Itt mondta beszédében a Szentatya, hogy egy újfajta evangelizációra van szükség, amely figyelembe veszi a lakótelep sajátos igényeit.

Miben jelent újat az új evangelizáció? Az új evangelizáció nem jelenti a régi, megfáradt lelkipásztorkodás most odaadóbb, lelkesebb formáját. Erre a megújulásra is szükség van, de a fogalom valódi tartalma arra utal, hogy azokat az embereket igyekezünk megszólítani, akiket megkereszteltek ugyan, de most nincsenek kapcsolatban az Egyházzal. Ebből a tényből fakadóan abban is új ez a lelkipásztori munka, hogy főként felnőtt korúak felé irányuló evangelizációról van szó. Újdonsága továbbá abból is fakad, hogy ezeket a megkeresztelt felnőtteket más módon kell újra evangelizálnunk, mint azokat, akik korábban semmilyen ismerettel vagy tapasztalattal sem rendelkeztek Istennel és az Egyházzal kapcsolatban. Az új evangelizációban még jelentősebb szerepet kap a személyesség. Erre azért kell nagy hangsúlyt helyezni, mert mindnyájan más-más személyes okból kifolyólag veszítették el a hitüket vagy kapcsolatukat az Istennel. Természetesen ez a személyesség arra is vonatkozik, hogy a hívők személyes közösségébe, és azon túl az Istennel való személyes közösségre akarja elvezetni az egyént.

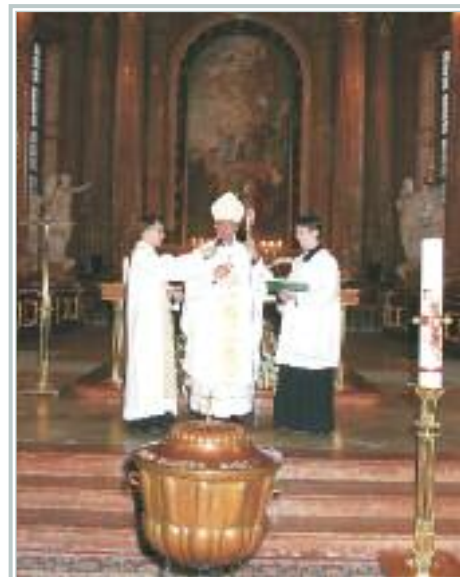
Azt is szeretnénk hangsúlyozni, miként az Egyház minden tevékenységében, az új evangelizációban is Istené a döntő szerep. A helyes lelkipásztori tevékenység Isten kegyelmi működésére akarja fordítani a figyelmet. Vagyis az új evangelizáció is elsősorban egy ke-

gyelmi folyamat az egyén és Isten között, amelyben a harmadik személy csupán eszköz, de fontos jelentőséggel bír. Ezért mondjuk, hogy az Egyház tanúságtétele és igehirdetése lehet e kegyelmi mű elindítója. Ebben pedig az Egyház minden tagjának szerepe van.

Miként az evangelizációnak, úgy az új evangelizációnak is Jézus az elindítója. Az Egyház tagjainak a küldést maga Jézus adja. A Názareti Jézust az Atya küldte hozzánk, emberekhez, aki apostolokat gyűjtött maga köré, és Egyházat alapított, hogy az ő Atyától kapott küldetésének folytatói legyenek a világban. Az Egyház tehát Jézus evangelizációját folytatja, hiszen ez a küldetés hozta létre az Egyházat, ahogy erről a II. Vatikáni Zsinat is tanított: *A zárándok Egyház természete szerint missziós, mivel ő maga a Fiú és a Szentlélek küldetéséből ered az Atya terve szerint (AG 2)*. Azért van tehát Egyház, mert van küldetése, és nem az Egyház hozta létre a maga küldetését. A Katolikus Egyház Katekizmusában olvashatjuk: *Az Egyház folytatja, és a történelemben kibontakoztatja Krisztus küldetését, aki azért küldetett, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek (KEK 852)*.

Jézus azt kívánja öveitől, hogy legyenek kovász, só, világosság az emberek között. A mindennapokban jelen lenni az evangélium üzenetével a földi élet minden területén; ez az új evangelizáció alapja a hitét és reményét veszített világban.

Az eddig elmondottak ellenére fontos lehet megválaszolni azt a kérdést is, hogy kiknek adta Jézus a küldetést? Kétségtelen, hogy elsősorban az apostoloknak és utódaiknak. Erre vonatkoznak Jézus utolsó szavai is a mennybemenetelekor: *Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket (Mt 28,19)*! De ezt jelenti a püspökszentelésben elhangzó intelem is: *Vedd az evangéliumot, és hirdesd Isten igéjét nagy türelemmel és tudománnyal!* Vagy a szerpapszentelésből ismert buzdítás is:

Vedd Krisztus evangéliumát, amelynek hirdetője lettél! Ügyelj arra, hogy amit olvasol, hidd, amit hiszel, tanítsd, és amit tanítasz, kövesd is!

De nagyot tévednénk, ha ezt a jézusi küldést nem vonatkoztatnánk minden megkeresztelt emberre, vagyis az Egyház minden tagjára is. Hiszen az evangelizálás, mint láttuk, az Egyház önazonosságának alapja. A bérmálás szentségében erre az evangelizációra külön megerősítést is kapunk a Szentlélek által. Az Egyház küldöttei leszünk az emberek között. A keresztény családnak sajátos küldetése van ezen a téren is. A hitismeret átadásában, de főként a vallásos életforma kialakításában a családé a főszerep. A szülők és a keresztszülők a gyermek keresztelésénél erre ígéretet is tesznek. A keresztény család, mint család egyház / kis egyház valósítja meg az evangelizálást.

Végül hadd utaljunk arra is, hogy az Egyház evangelizációs küldetése kivétel nélkül minden emberhez szól, ezért *katolicitásának legbensőbb igényéből és Alapítója parancsát követve minden embernek hirdetni akarja az evangéliumot (AG 1)*. Mivel tudjuk, hogy Isten minden embert üdvözíteni akar, nem mondhatunk le, és nem feledkezhetünk el senkiről. Ezért érzett így Pál apostol is: *Adósa vagyok görögnek és pogánynak, tudósnak és tudatlannak (Róm 1,14)*. Ne hiányozzon tehát plébániai közösségeink életéből az evangelizációs elkötelezettség és készség!

Mit válaszoljak? – a tartalom

Tömő János

Minden hittel kapcsolatos kérdés mögött tulajdonképpen arra kíváncsi a kérdező, hogy pontosan miben hiszel. Lehet, hogy nem így fogalmazza meg kérdéseit, de mégis ez érdekli. Péter apostol figyelmeztet minket: *„Legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljetek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek.”* (1Pét 3,15)

Tehát amikor hittünkről kérdeznak minket, akkor elegendő, ha az alapra koncentrálunk. A jó válaszadáshoz két dolog elengedhetetlenül fontos. Az egyik, hogy én magam tisztában legyek a válasszal, a másik pedig, hogy úgy el tudjam mondani, hogy a kérdező is megértse.

A válasz tartalma:

Ha össze akarom foglalni egy mondatban a keresztény hit lényegét, akkor a következőt mondom: *„Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta érte, hogy mindaz, aki őbenne hisz, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn 3,16)

Hogyan kommunikáljam ezt érthetően?

Személyes hangvétel: nagyon fontos, hogy a válaszunk megszólító jellegű legyen. Nem csupán dogmákat aka-

runk ismételtetni, hanem megszólítani vele az embereket. Ezért én így fogalmaznám meg a fenti mondatot: *„Isten annyira szeret téged, hogy a fiát, Jézust adta érte, hogy el ne vessz a bűneidben és a téged ért fájdalmakban, hanem örök életed legyen.”*

Ez egy megszólító válasz, ami további gondolkodásra készítet. Újabb kérdések fogalmazódhatnak meg. Például:

– Hogyan tapasztalhatom meg Isten szeretetét? *(Isten szeretete a szívünkbe áradt a nekünk adott Szentlélek által – a vallásos tapasztalat mindig a Szentlélektől jön.)*

– Miért nem tapasztalom ezt a szeretetet a hétköznapiakban? *(Azért, mert nem vagy a mennyországban.)*

– Miért van szükség megváltásra? *(Hogy szabad légy a bűntől, és a mennyországba kerülhess.)*

Saját példával: fontos, hogy azonnal tudj mondani legalább egy olyan konkrét helyzetet az életedből, amikor megtapasztaltad, hogy Isten „életjelet” adott önmagáról. Ez a te saját, szubjektív istenélményed. Ha nem tudsz tanúságot tenni arról, amit válaszolsz, akkor erőtlenné lesz az „igehirdetésed”. Minél több szituációban fedezed fel Isten jelenlétét, annál gazdagabb kincset tudsz adni a kérdezőnek.

Isten minden helyzetben jelen van. Rajtad múlik, hogy fel akarod-e fe-

dezni életed egyes eseményeiben jelenlétét. Te döntöd el, hogy észre akarod-e venni. Ehhez szükséges, hogy nyitott légy a saját életedre (és fájdalmaidra – ez kényes kérdés).

Az az igazság, hogy senkit nem lehet úgymond meggyőzni a hitről. A beszéd, még ha igaz és megszólító jellegű is, nem elegendő. Szükséges a személyes tapasztalat Istenről, ha úgy tetszik az élmény. A kinyilatkoztatás mindig szavak és tettek összessége. Isten nemcsak megígéri a szabadulást, hanem véghez is viszi. Ezért az evangelizáció sem érheti be kevesebbel, minthogy a hiteles szavak mellé kell valami plusz, ami az egészet hatékonyvá teszi. Az istenélményt, a tényleges „találkozást” nem lehet „kispórolni”.

Leginkább a kérdező lelki szomjúságának mértéke és nyitottsága határozza meg a beszélgetés kimenetelét. Vannak, akik csak azért kérdeznak minket Istenről, mert már eleve van egy nemleges döntésük, és ezt az álláspontjukat kívánják megerősíteni további információkkal. Ilyenkor az érdeklődés nem több pusztán önigazolási vágynál. Azonban a beszélgetés meglepő irányt vehet, ha szembesítjük őket azzal, hogy csupán álkérdéseket tesznek fel nekünk azért, hogy magukat védjék. Ilyenkor megkérdezhetjük, hogy miért kell védened magadat a Szeretettől? És innentől már mi vagyunk helyzetben.

„Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta érte, hogy mindaz, aki őbenne hisz, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Munkácsy Mihály: Golgota (1884)

Keresztúti ájtatosság Celldömölkön

Szakos Istvánné

A nagyböjti szent idő péntekjein este negyed hattól és vasárnapjain három órától keresztúti ájtatosságot végeztünk a celldömölki Nagybaldogasszony-templomban. Ezeken az alkalmakon a Cursillo és a Szent Benedek Katolikus Általános Iskola pedagógusainak közössége, a leendő elsőáldozók és bérnálózkodók csoportja, a fiatalok és családok közössége, a Rózsafüzér Társulat, a Karitás és a Máltai csoport, a Jézus Szíve Család és a ministránsok és felolvasók közössége vezetésével kapcsolódhattunk be a közös keresztúti imádságba. A keresztúton való közös részvétel részesedést jelentett Krisztus keresztjéből.

Segítő szándékú összefogás Letenyén

Gerencsémé Tóth Livia

Jótekonysági ruhavásárt rendezett a letenyei plébánia udvarán a helyi katolikus Karitás csoport nagyböjten. Harmadik éve került megrendezésre ez a segítő szándékú vásár, amely számos érdeklődőt vonzott az idén is. Példa értékű ez az összefogás, amelynek keretében a jelképes összegért megvásárolt ruhaneműk nagy segítséget jelentettek a hátrányos helyzetű családoknak. Akadtak olyan jó szándékú emberek is, akik a vásárlással a Karitás nemes céljait igyekeztek támogatni. A bevételből a gyerekeknek ajándécsomagot állítottak össze az ünnepekre. A feleslegessé vált textíliákból húsvéti csomagok készültek.

24 órás szentségimádás az annunciáta nővérek kápolnájában

Soproni Mánika

Dr. Pem László atya március 10-én, a reggeli szentmise után kihelyezte az Oltáriszentséget imádsárra az annunciáta nővérek kápolnájának oltárára. A 24 órás szentségimádás jó alkalom volt arra, hogy hitünk megújulásáért és az új evangelizációért imádkozzanak az Oltáriszentség imádsárra betérő hívek. A nővérek és a hívek hitünkért és hitünk továbbadásáért imádkoztak, hogy fény legyünk a világban. Este, a fájdalmas rózsafüzér előtt a Ferences templom hívői Pál atya vezetésével és az összegyűlt adorálókkal imádkozták el a vesperást és a kompletóriumot, közben szentségimádási órát végeztek.

Nagyböjti előadás-sorozat Szentpéterfán

Teklités Tamás

Az egyházi évben a nagyböjtnél nincs is aktuálisabb időszak arra, hogy a halálról, a feltámadásról, a mennyről, a pokolról és a tisztítóhelyről hallgassunk meg három előadást. A szentpéterfai hívek február 26. és március 11. között három vasárnap délután frissíthették fel tudásukat és kaphattak választ a túlvilággal kapcsolatos kérdéseikre Merkli Ferenc vasszécsenyi plébánostól. Március 18-án mintegy összefoglalva a korábban elhangzottakat Tóth Csaba festőművész vetített képek segítségével mutatta be az elmúlt évszázadok legnagyobb művészeinek pokol, mennyország és tisztítóhely ábrázolásait.

Cursillós lelki délután Zalaegerszezen

Salamon Károlyné

„Életünk legyen hiteles az emberek előtt, közösségeink legyenek jó lelki, baráti, munka- és imaközösségek, időnként találkozzunk más csoportokkal, cseréljük ki tapasztalatainkat!” Az Új Evangelizáció Éve kapcsán határoztuk el, hogy plébániánk cursillós közösségei és imacsoportba nem járó cursillót végzett testvérei számára lelki programokat szervezünk az év folyamán, méltóan készülve a Hit Évére. Ezeknek a gondolatoknak eleget téve gyűltek össze a cursillo tanfolyamot végzett testvérek március 14-én délután a Szent Mária Magdolna templomban, hogy tartalmas lelki délutánt töltsenek együtt.

A szentgotthárdi plébánia nagybőjti zarándoklata

Ipacs Bence

Két autóbusszal indultunk el nagybőjti zarándoklatunkra Szentgotthárdról március 17-én. Csatlakoztak hozzánk a szomszédos plébániák hívei is. Út közben énekelve, imádkozva készítettük elő szívünket a győri Könnyező Szűzanyával való találkozásunkra. A Székesegyházban részt vettünk a dr. Várszegi Asztrik püspök, pannonhalmi főapát által vezetett papok búcsújának ünnepi szentmiséjén. A szentmise után Pannonhalma felé indultunk tovább, majd lelkileg feltöltődve érkezünk haza, hálát adva az értünk vérrel könnyezett Szűzanyának, hogy ismét egy kegyelmekben gazdag zarándoklaton vehettünk részt.

Mindszenty-émlékmise Sárváron

Dr. Szalai Horváth Judit

Orbán István esperes úr meghívására dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspök március 18-án ünnepi szentmisét mutatott be a sárvári Szent László-templomban abból az alkalomból, hogy Mindszenty bíboros 1941-ben Sárvárra is ellátogatott. Herkovits Ferenc köszöntötte püspök atyát, aki vázolta Mindszenty bíboros, hercegprímás életének fontosabb eseményeit, és életpéldája kapcsán felhívta a hívek figyelmét arra, hogy a szenvedést könnyebb elviselni, ha másokért, a jövő nemzedékért ajánljuk fel. A szentmisét követően a templom oldalhajójában Mindszenty sárvári látogatásáról nyílt kiállítás.

Kőszegi pedagógusok lelkinapja

Tóth Krisztina Veronika

A kőszegi Árpád-házi Szent Margit Óvoda és Általános Iskola nagybőjtje sohasem múlik el lelki ráhangolódás nélkül. Az intézmény pedagógusai idén is szakítottak időt az elcsendesedésre. Március 19-én kora délután a tanárok, tanítók és óvónők a gencsapáti szentkúti keresztúthoz érkeztek, hogy Petra nővér vezetésével imádkozzanak. A közös imádság után dr. Németh Norbert atya várta a csapatot Gencsapátiban. Előadásából legtöbbször az a gondolat érintett meg, hogy hogyan legyünk jelen Isten és a ránk bízottak számára anélkül, hogy a múlton keseregünk vagy a jövő miatt aggódunk.

A Családok a Családokért jótékonyági akció eddigi eredményei

Kontics Viktória

A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás nagybőjti akciójának lényege a rászoruló és a nagycsaládok húsvét előtti megajándékozása. A püspök úr által támogatott kezdeményezés gyümölcsei hamar megmutakoztak. Röviddel azután, hogy a Karitás munkatársai eljuttatták a plébániákra a kis perselyeket, számos örömteli visszajelzés érkezett az atyák és a hívek részéről is. A Karításhoz visszatartott első perselyek története jól mutatja, hogy ez az akció az újra evangelizálás hathatós eszközének bizonyul. Március 2-án a délutáni órákban egy édesapa és a lánya keresett fel minket, hogy két szépen becsomagolt kockaperselyt adjon át. Kérésünkre az édesapa elmesélte az összegyűjtött kb. tizenkétezer forint történetét. A vallásgyakorló katolikus család szinte kötelességének érezte, hogy bekapcsolódjon az adakozásba. Hazaérve az édesapa becsöngetett a lépcsőházukban lakókhoz, elmondta a Karitás-akció célját, és kérte, hogy járuljanak hozzá kisebb pénzüsszeggel. A lakótársak szívesen adakoztak, sőt megfogalmazódott, hogy bizonyos időközönként ezt a jövőben is szívesen megteszik. Lánya, aki a Bolyai iskola tanulója, egy héten át minden nap elvitte az iskolába

a dobozt, és arra kérte osztálytársait, hogy a zsebpénzükből adakozzanak a rászorulóknak. Háromezer forint gyűlt össze a dobozban.

Március 5-én reggel három fiú keresett fel minket, akik a Puskás Tivadar szakképző iskola tanulói. Nadrágjukon lánc lógott, fülükben fülbevaló, szemöldökükben piercing volt. A fiatalok „szóvivője” elmesélte, hogy otthon a dohányzóasztalon találkozott először a dobozokkal: „Mégkérdeztem a nagymamám, hogy mik ezek a dobozok. A mama elújságolta, hogy az atya kihirdette a templomban, hogy a Karitás akcióát hirdet, amivel a rászoruló családokon lehet segíteni. Ezt elmeséltem a barátaimnak, és mondtam a mamának, hogy hozzon még ilyen dobozt a templomból, mert mi is segíteni szeretnénk.”

A fiúk egy ötfős társasággal hetente kétszer járnak szórakozni. Megfogadták, hogy legközelebb kevesebbet fognak szeszes italra és cigarettára költeni, és a megmaradt zsebpénzükből adakoznak. Szimbolikus, hogy a nagymama által készített horgolással kötötték át a dobozt. A fiúk megfogalmazták, hogy egy többgenerációs családnak szeretnék adományozni a pénzüsszeget. Felajánlották azt is, hogy szívesen segítenének idős embereknek például

udvart takarítani, ablakot pucolni, csak attól félnek, hogy az idősek esetleg megijednek tőlük a külsejük miatt. Mint látható, a zord külső csak álarc, hiszen bennük is megvan a segítőkészség és a jóakarát, amit ez az akció most a felszínre segített.

Egy szombathelyi nagyvállalat személyzeti osztályán is voltak segítő szándékú emberek. Az osztályon tíz fő dolgozik, közülük csak egy jár templomba. Az ő ötlete volt, hogy kollégáinak elmondja a szentmisén hallottakat, és megkérje őket, hogy adakozzanak a rászoruló családoknak. Körülbelül tizenkétezer forint gyűlt össze a dobozokban. Ők szintén egy többgenerációs családnak szeretnék felajánlani az összeget. Azóta a dobozok kézről kézre járnak, vannak, akik anonim módon segítenek, s hozzák-viszik a dobozokat azoknak, akik segíteni szeretnének a rászorulóknak.

Örömmel tölt el minket, hogy az új evangelizáció eszközeként ez az akció sokakat hozzásegített a tevékeny jóakarát és a szeretet gyakorlásához. Megerősítette az adakozókat keresztény öntudatukban a nyilvános tanúságtétel öröme által, és nem utolsó sorban kifejezte az Anyaszentegyház gondoskodását a rászoruló iránt. Ezúton is köszönjük püspök úr támogatását, és kérjük, kísérje imáival programunkat, hogy az emberi jóakarát Isten áldásával biztosan célba érjen.

A szentgotthárdi Nagyboldogasszony-templom

Dr. Horváth Lajos

Az ország legnyugatibb városához, Szentgotthárdhoz közeledve már messziről látszik a cisztercita barokk templom tornya, amely az ország egyik legszebb templomába hívja a látogatót. III. Béla magyar király 1183-ban apátságot alapított Szent Gotthárd tiszteletére a Rába és a Lapincs összefolyásának vidékén, ahová ciszterci szerzeteseket telepített a franciaországi Trois Fontaines-ből.

1556-ban Széchy Margit kegyúrnő fegyveresei elűzték a cisztereket Szentgotthádról. A templomot és a monostort 1605-ben, a Bocskay-féle lázadás hírére Wolfgang Tieffenbach generális lelkiismeretlenül felrobbantatta. A szentgotthárdiaknak hetven éven át nem volt templomuk, a hívek Rábakethelyre jártak istentiszteletre. Sok viszontagság után Robbert Leeb heiligenkreuzi apát visszaszerezte a szentgotthárdi apátságot a ciszterci rend számára. Franz Anton Pilgramot-ot bízta meg az új monostor és templom terveinek elkészítésével. A nagyszabású koncepció kivitelezéséhez 1740-ben fogtak hozzá. A templom alapkövét csak 1748. augusztus 14-én tették le, az ünnepélyes felszentelést Szily János, Szombathely első püspöke végezte 1779. március 16-án.

A templom freskói közül kiemelkedik a keresztény seregnek a törökök fe-

letti, szentgotthárdi győzelmét ábrázoló alkotás, amelynek festője Stefan Dorffmaister. Ciszterci hagyományként a templom főoltárának festménye a Boldogságos Szűz Mária mennybevitelét ábrázolja. A főoltár és valamennyi mellékoltár festője Matthias Gusner. A templom hajójába lépve, a baloldali mellékoltár Szent Gotthárdnak, a város és a templom védőszentjének állít emléket. Szent Gotthárd hildesheimi püspök Szent István királyunk kortársa volt. Az oltárképen, mint égi közbenjáró feltámaszt egy gyermeket, meggyógyít egy lányt és megszabadít egy foglyot. A jobboldali mellékoltár Szent Istvánnak, Szent Lászlónak és Szent Imre hercegnek állít emléket. Az oltárképen háttérben, az ország akkori fővárosa, Pozsony látható. A második boltszakasz baloldali mellékoltárán Szent Bernát legendája jelenik meg, ugyanzen boltszakaszban, a jobboldali mellékoltáron látható a Szent József halálát ábrázoló oltárkép. A templom szobrai a heiligenkreuzi ciszterci szobrászművész, Joseph Schnitzer alkotásai, első orgonája 1764-ben készült Schwartz Ferdinánd grazi orgonakészítő műhelyében.

A templom tornyában található Nyugat-Magyarország legnagyobb harangja, amely közel 40 mázsás.

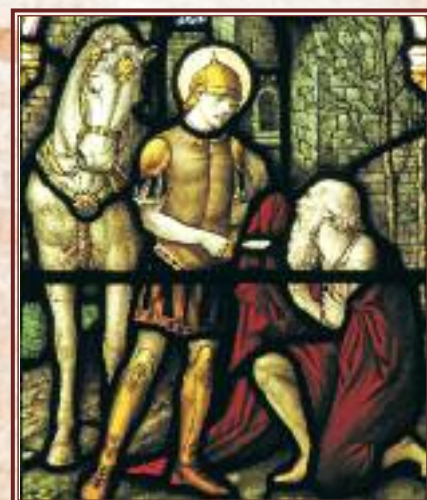
SZENT MÁRTON ÉLETE

Az életére törő gyilkosok kudarca

Egyházmegyénk szülöttének és védőszentjének életrajzát Sulpicius Severus (363 k. – 420 k.) írta meg „*Vita Martini*” (Szent Márton élete) címen. Rovatunkban ebből közlünk részleteket.

Beszámolok arról is, hogy mi történt a hédusok vidékén. Ott, miközben szintén egy templomot rombolt le, pogány falusiak dühöngő sokasága rohant rá. A legbátrabb közülük kivont karddal rontott rá, ekkor Márton hátrahajtva köpenyét odanyújtotta a csupasz nyakát, hogy szúrja át. A pogány nem habozott döfni, de amikor felemelte jobbát, hátrarogyott, és isteni félelemtől megrettenve kegyelemért könyörgött. Ehhez hasonló a következő eset is. Midőn a bálványok lerombolóját valaki késsel meg akarta ölni, a támadó kezéből kiverték a fegyvert, mikor ütni készült, és a kés el is tűnt.

Legtöbbször azonban annyira megnyerte szentbeszédeivel a pogány lelkeket, hogy akik előbb arra kérték, hogy ne rombolja le szentélyüket, a világosság fényét megismerve, ők maguk pusztították el templomaikat.

A názáretit vagy Barabbást?

Szauer Ágoston

A harmadik nap alkonyán pedig kilépett a bolt keskeny kapuján, és csendesen megindult az úton. Kétoldalt feketén füstölögtek a romok. Lent, a kiszáradt árok fenekén taláta meg az elsőt azok közül, akik Pilátus háza előtt kiáltozták Barabbás nevét. Elfeketült nyelvvel vonított a vörös felhők felé. Megállt előtte, és csendesen így szólt:

– Itt vagyok.

Az pedig felnézett rá, és zokogni kezdett. – Rabbi! Rabbi! – zokogott. És a mester szelíden folytatta:

– Ne sírj. Állj fel, és jöjj velem. Mert visszamegyek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé, és új törvényt kérek magamra és reátok, akik Barabbást választottatok, s akikkel ezt mívelte Barabbás.

A nyomorult pedig feltápászkodott, és az ő öltönyét megragadta.

– Mester! – kiáltott elfulladva és könnyek között –, ó, mester, jövök! Mondd meg, hogy mentsem meg magam! Mondd meg, mit tegyek! Mondd meg, mit mondjak!

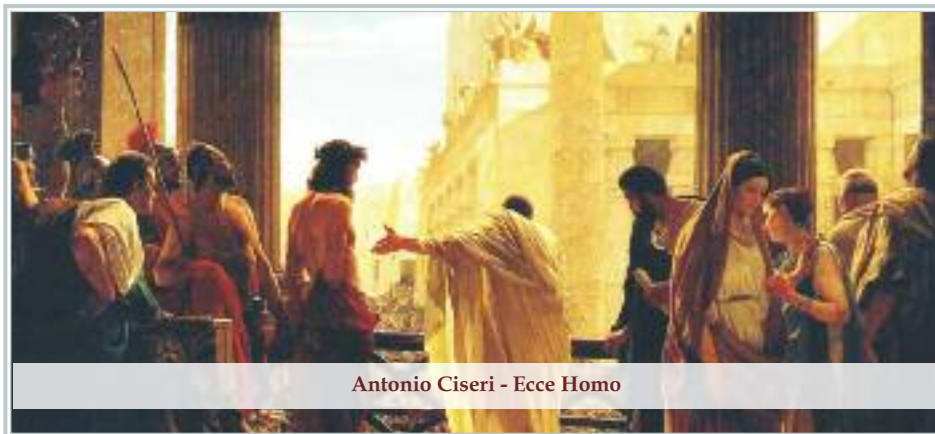
– Semmit – mondta ő szelíden –, csak azt, amit három nap előtt kellett volna mondanod, mikor Pilátus megállt a tornácon, és megkérdezett titeket: „Kit engedjek hát el közülök, Barabbást, a gyilkost vagy a názáretit?”

– Ó, én bolond – kiáltott a nyomorult, fejét öklével verve –, ó, én bolond, aki Barabbást kiáltottam! Barabbást, aki ide juttatott!

– Jól van – folytatta szelíden a mester –, most hát jöjj velem Pilátus háza elé, ne törődj semmivel, ne figyelj sem mire, csak rám, és amikor intek neked, kiáltsd egész szívedből és egész tüdődből: „a názáretit!”, mintha azt kiáltanád: „az életemet!”

Az pedig követte őt.

E sorokkal indul Karinthy Frigyes Barabbás című novellája, mely az 1918-as Krisztus és Barabbás kötetben jelent meg, jórészt háborúellenes írásk között. Láthatjuk, hogy nem a humorista, parodista Karinthy szólal itt meg. Kevesebben tudják, hogy szerzőnk komoly, barátjához, Kosztolányihoz hasonlóan pontos és érzékeny novellák alkotója, sőt költőként is első rangú.

Antonio Ciseri - Ecce Homo

Ebben az írásában Jézus küldetésének beteljesülését gondolja újra. A Megváltó elégedetlen sorsával, a nép választásával. Feltámadása után megpróbálja még egyszer újrajátszatni a nagypénteki eseményeket, hátha józanabban dönt a nép, azok az emberek, akik jeruzsálemi bevonulásakor pálmáikat lengetve, hozsannázva fogadták, majd a tömegben „feszítsd meg”-et kiabáltak.

A folytatásban Jézus további emberekkel találkozik, akiket Barabbás tönkretett, mégis neki szavaztak amnesztiát. Most hibás döntésüket bánva követik a Megváltót, fogadkozva, hogy a megismételt helyzetben az ő szabadon bocsátását kérik majd.

Estére pedig megérkeztek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé. Pilátus a tornácon ült, és estebédjét költötte Barabbással, a gyilkossal. Kövéren és fénylő arccal ültek ott, nehéz borokat ittak, és drága ételeket ettek aranyedények fenekéről: skarlátpiros palástjuk messze világított.

A názáreti pedig, élén a sokaságnak, mely követte őt, a tornác elé járult, és felemelvén átszegezett kezeit, szelíden szólni kezdett:

– A pászkák ünnepe nem múlt még el, Pilátus. Törvény és szokás, hogy húsvétkor egyikét az elítélteknek elbocsásdad úgy, ahogy a nép kívánja. A nép Barabbást kívánta, s engem megfeszítettek – de vissza kellett térnem halottaimból, mert láttam, hogy a nép nem tudta, mit cselekszik. E sokaság mögöttem megismerte Barabbást, és most új törvényt akar – kérdezd meg őket újból, amint az a törvénykönyveinkben meg van írva.

Pilátus pedig gondolkodott, aztán vállat vont, s kiállván a tornác szélére, csodálkozva nézett végig a sokaságon, és szólt:

– Hát kit bocsássak el mármost, Barabbást vagy a názáretit?

És ekkor ő intett nekik.

És ekkor zúgás támadt, mint a mennydörgés zengett fel a sokaság. És a sokaság azt kiáltotta: „Barabbást!”

És rémülten néztek egymásra, mert külön-külön mindegyik azt kiáltotta: „A názáretit!”

A mester pedig halovány lett, és megfordulván végignézett rajtuk. És külön-külön megismeré mindegyiknek az ő arcát, de e sok arcból egyetlen arc lett az esti homályban, óriási fej, mely ostobán és gonoszul és szemtelenül vigyorgott az ő arcába, véres szemei hunyorogtak, és szájából búzós lé szivárgott, és torkából úgy bömbölt rekedten: „Barabbás!”, mintha azt hörögné: „Halál! halál! halál!”

Pilátus pedig zavartan lesütötte az ő szemeit, és mondá neki: „Te látod...” Ő pedig bólintott fejével, és csendesen felmenvén a lépcsőn, kinyújtotta kezeit a hóhér felé, hogy kötözze meg.

Az archaizáló, biblikus hangvételű novella meglepő fordulattal zárul. Hiába az egyéni elhatározás, a tömegben feloldódik az egyes ember akarata, felelőssége, s mintha a sötét ösztönén bátorodna fel, az arctalan, névtelen szavazás ismét Barabbásnak kedvez. A manipulálható, a hatalomhoz igazodó tömegember nem tanul hibájából, hiába kap újabb lehetőséget, elutasítja Jézust.

Ilyen a történelmünk is, hibás választások sorozata. Ha megbomlik az egyén és közösség harmonikus viszonya, a Barabbások korszaka jön el. Jézus a történet végén nem tehet mást, méltósággal vállalja sorsát, s a novella sugallata szerint minden úgy történik majd, mint nagypénteken. Jézus küldetése nem változik. Megváltani a javíthatatlanul gyarló embert.

Az igazság munkatársa

Kürnyek Róbert

Történelmi pillanatot élhetett át a világ 2005. április 19-én, amikor majd 27 év után új pápa lépett ki a Szent Péter-bazilika erkélyére. A pápaválasztás minden a nyilvánosság számára követhető pillanatát figyelemmel kísérrhettük a televíziók, rádiók és újságok híradásában. A fogadóirodáknak még pénzt is lehetett tenni a befutó nyertesre, a sajtó pedig arról tanácskozott, hogy az új pápa európai lesz vagy afrikai, esetleg dél-amerikai, konzervatív vagy progresszív. Azon az estén, amikor a camerlengo bíboros bejelentette a megválasztott pápa nevét, éppen csak addig jutott el, hogy a megválasztott keresztnévét kimondta – Joseph –, s a tömeg máris éljenezni kezdett. Akkor már mindenki tudta: Ratzingert választották. A bazilika erkélyén hamarosan megjelent az új pápa, szerényen, egyszerű szavakkal, és a megilletődöttségtől zavart kéztartással. Mégis az öröm járta át az egész Egyházat, mert Krisztus küldte őt.

II. János Pál után bizonyára nem volt könnyű a péteri hivatal átvétele. János Pál több nemzedék számára volt A pápa, hiszen hosszú pápasága miatt más pápa arcára csak képekről emlékezhetek. Huncut mosolya, barátsága a fiatalokkal és a gyerekekkel, betegségének utolsó stádiuma szinte mindenkit a barátjává tett. Néhány nappal a világot megrázó halála és temetése után most az ő helyén a teljesen más karakterű Joseph Ratzinger áll, akit az első időben láthatóan feszélyezett új hivatala. Kezdetben nehezen viselte a szeretet kitérőseit a vele találkozó hívők részéről, még a gyerekeknek is csupán kezet nyújtott, de aztán hamar belejött a pápaságba, és szerénységével, s a II. János Pál pápához hasonló huncut mosolyával hamar lenyűgözte az embereket. Ennek ellenére azért sokszor hallani: Ő nem olyan, mint János Pál. Persze, hogy nem olyan. Ő legyen is olyan, mint XVI. Benedek. Legyen ön-maga, vagy pontosabban olyan, ami-

lyennek mennyei gazdája őt tenni szeretné.

Az elmúlt hét év mérlegét nehéz lenne megvonni. Fontos döntések születtek: a zsinat előtti liturgia előli korlátok elvétele, a Katolikus Egyházhoz csatlakozni vágyó anglikánok befogadása, a római kúria reformja, a Vatikán pénzügyi rendszerének átláthatóvá tétele. Jelentős utazásokat követhettünk nyomon: XVI. Benedek beszélt a Westminster hall-ban, az ENSZ-ben, a Bundestagban. Imádkozott a 9/11-es emlékhelyen, részt vett három ifjúsági találkozón, s két afrikai útja is volt. Kiadott fontos tanításokat: a reményről és a szeretetről szóló enciklikáit, de személyes tanúságot is tett Jézus-képéről a názáretiről szóló könyvében, de interjú is adott párszor, amellyel könyv-

ben, illetve a televízióban találkozhatunk. A vatikáni televízió kamerájának még azt is megengedte, hogy bepillantást adjon mindennapi, a világ elől elrejtett életébe.

Benedek pápa pápaságát azonban számos tragédia is kísérte. Gondolhatunk elsősorban a klerikusok által kiskorúak ellen elkövetett szexuális visszaélésekre, regensburgi beszédének szándékos félreértelmezésére, néhány püspökkinevezés körül keltett botrányra, vagy a zsinat előtti liturgia engedélyezésének megkérdőjelezésére. Az embernek már szinte az az érzése, hogy sokak számára szinte mindegy, hogy miért vagy egyáltalán jogosan-e, de ütni kell őt, s rajta keresztül a Katolikus Egyházat. Sokan azt nem bocsátják meg neki, hogy német. Ezért is próbálták erőteljesen kapcsolatba hozni a Hitlerjugend mozgalommal, és

manipulálták újmiséis képeit. Mások számára az nem volt megbocsátható, hogy a már idősen pápává választott Ratzinger fontos döntéseket hozott, és hoz mind a mai napig.

Joseph Ratzinger azonban XVI. Benedekként sem tagadta meg azt, ami igazi szenvedélye: a teológia. Bár nem hozott létre saját teológiai iskolát, gondolkodása meghatározó a 20–21. század teológia-fejlődésében. Gondolkodása iránt nem lehet közömbösnek lenni. Vagy lelkesedik érte valaki, vagy erőteljesen kritizálja. Teológiai vitákban mindig szívesen részt vett, s nem bánta őket, amíg a vita személyeskedésbe nem torkollt. Teológiai gondolkodását sokszor konzervatívnak jellemzik, mintha az azt jelentené, hogy a haladással és a modern világgal szembe helyezkedő. Pedig ő csak azt igyekezett teljes erejével szolgálni és védeni, ami az ő életét jelentette: az Egyházat. Bíráloi sok mindent a szemére vethettek, de azt nem, hogy ne igyekezett volna ahhoz hűnek maradni, ami a Katolikus Egyház. Igyekezett megvédeni azt, amit Krisztus erre az Egyházra bízott a modern kor divatos áramlataival, sőt még a kívülről erőteljesen, s néha szégyenletesen ránehezedő nyomással szemben.

XVI. Benedek pápa megválasztásának évfordulóján és néhány nappal születésnapja után a katolikus hívőknek újra fel kell idézniük magukban a Péter utódához való viszonyukat. Ahogyan beiktatási szentmiséjén mondta: *„Imádkozzatok értem, hogy megtanuljam mind jobban szeretni az Urat! Imádkozzatok értem, hogy megtanuljam mind jobban szeretni az ő nyáját – benneteket, az Anyaszentegyházat, mindannyiatokat egyenként és együtt! Imádkozzatok értem, hogy ne meneküljek félelemből a farkasok elől! Imádkozzunk egymásért, hogy az Úr hordozzon bennünket, és megtanuljunk egymást hordozni!”* A mi imádságainkra is szükség van feladatának ellátásához. Ezért sorakozzunk fel lélekben mögötte, hogy ő, aki Krisztus földi nyája élén áll, érezze a rábízottak jelenlétét és szeretetét, hogy az örök haza felé vezető úton biztosan haladhassunk.

Íme, itt vagyok, engem küldj!

Németh Erika SSS

Salkaházi Sára szociális testvér arra hív bennünket, hogy győzzük le a korszellemet, hiszen élni csak másokért érdemes. Miben lehet példaképünk, közbenjárónk az 1899. május 11-én Kassán született vidám természetű, mély szociális érzékenységű, erős magyarságtudattal bíró, írói vénával megáldott, 1944. december 27-én vértanúhalált halt és 2006. szeptember 17-én Budapesten boldoggá avatott Salkaházi Sára szociális testvér?

Minden bizonnyal sokunk életét boldogabbá tenné, ha Istenben való hitükből az Istennel való élni akarás, az ő akaratának keresése és követése következne. Sára testvér életében nyomon követhetjük ezt a nyitott, készséges lelkületet, Isten akaratának keresését és teljesítését.

Egy évig tanítónőként dolgozott, majd a csehek által követelt hűségeskü megtagadása miatt elhagyta a pályát. Megtanulta a könyvkötészetet, dolgozott húga kalapüzletében, 1919-től kezdve írt különböző felvidéki magyar lapokba. Többnyire a kisebbségbe került magyarokról, a szegény munkásokról és a nyomorban élő munkanélküliekről írt nagy együttérzéssel.

1922–23-ban eljegyzett menyasszony, de belátja, hogy nem a házasság az ő élethivatása. Hosszú évekig küzdött felismert szerzetesi hivatásának elfogadásával, amiről ő maga így ír: „És ha az Úristen foglalt le magának? És mégis bizonytalan vagy! Nyugtalan, kereső, vergődő. Mert van valami, ami miatt nem válaszoltál. Talán foglalkozásod, amelyben annyi örömet találsz, (...) talán csak az a néhány filléres cigaretta, amelynek szétoszló füstje mégis olyan áthághatatlanul burkol be.”

1929-ben kérte felvételét a Szociális Testvérek Társaságába, akiket Kassán ismert meg. Első fogadalmi jelmondata: *Alleluja!* Istent dicsérő felkiáltás, amit az 1940-ben tett örökfogadalmára kiegészít egy mondattal: *Alleluja! Ecce ego, mitte me!* (Íme, itt vagyok, engem küldj!)

Az együttélésnek nem csupán a családban, de a szerzetesközösségben is vannak nehézségei, amiket Sára testvér jó eszköznek talált a szeretetben való növekedésre. Jézus szeretetéért mindent kész elviselni: „*Fel akarom vérétezni lelkemet az eljövendő nehézségekre. Nem kérem Uram, de ha küldöd, el akarom fogadni szeretettel. Előre akarok készülni erre: bárki részéről érjen a megnemértés, úgy fogadjam, mint olyan fordulatot, amely mindig jobban kapcsol Hozzád!*” S a következő esztendőök lelki megpróbáltatásaiban érlelődik meg benne az Isteni Jegyessel való állandó, bensőséges együttlét kegyelme.

Mély vágy élt benne, hogy misszióba mehessen. Amikor ez a lehetőség meghiúsult így írt naplójába: „*Már nem kérem azt se, hogy kijuthassak Brazíliába, csak azt kérem, hogy szentül élhessek, szentül szolgálhassam Istent. Egyetlen boldogság az Úristené lenni, de ez azután olyan boldogság, hogy emellett eltörpül minden.*”

Az Úristené lenni pedig minden életállapotban célja és feladata a hívő embernek. Ebben bátran kérjük Sára testvér közbenjárását. Az eddig hozánk érkezett visszajelzések alapján hathatós közbenjáró gyermekáldást kérő imákban is.

Szeretettel ajánlom írásait, naplóját és az életét bemutató könyveket, web oldalakat, hogy életpéldájából erőt és bátorítást nyerjünk a mindennapok küzdelmeihez.

Boldog Salkaházi Sára
(1899–1944)

Kérjük, támogassa
ADÓJA EGYHÁZI 10%
a Katolikus Egyház
szolgálatát!

Technikai szám:
0011

Tegyük kiáltás a Fennsík felé! www.katolikus.hu

Majthényi Flóra Mi a haza?

Édesanya, Édesapa!
Mondjátok csak, mi a haza?
Tán e ház, amelyben vagyunk?
Amelyben mindnyájan lakunk:
Ez a haza?

Nem, gyermekem, ez csak házunk,
De amit itt körül látunk,
Merre földeink terülnek,
Merre kertjeink fekszenek:
Ez a haza!

Minden, amit a szem belát,
Itt e föld, mely kenyeret ad,
E folyók tele halakkal,
E szőlőhegyek falvakkal:
Ez a haza!

Amerre a heglánc kéklik,
Merre a berek sötétlik,
Merre a róna kanyarul,
Melyre a kék ég leborul:
Ez a haza!

Hol egykor őseink laktak,
Itt csatáztak, itt mulattak,
Ahol a határt ők szabták
S örökségül reánk hagyták:
Ez a haza!

Ahol csontjaink porladnak
S mindig a földben maradnak,
Ahová bennünket tesznek,
Mídon egyszer eltemetnek:
Ez a haza!

Ez a föld, mely drága nekünk,
Melyet legjobban szeretünk,
Ahová, bármerre járunk,
Mindig vissza-visszavágyunk:
Ez a haza!

Emlékezz rá, hogy szeretlek

Egy évvel a japán természeti katasztrófa után hozzánk is érkezett ez az igaz történet. Miután a földrengés véget ért, az egyik mentőosztag egy fiatalasszony házához ért, ahol a repedéseken keresztül látni lehetett annak holttestét. Az asszony teste furcsa térdelő pozícióban volt, mintha imádkozott volna. Törzse előredőlt és két kezével valamilyen tárgyra támaszkodott. A ház az asszony hátára és fejére omlott.

A mentőosztag vezetője nagy nehézségek árán átnyúlt kezével a keskeny nyíláson, és próbálta elérni az asszony testét. Azt remélte, hogy talán még mindig életben találja. Viszont a hideg, merev test ennek az ellenkezőjéről árulkodott.

Az osztag majdnem tovább is állt, a következő romokba dőlt ház irányába tartva. De valamilyen oknál fogva az osztagvezetőnek az az ellenállhatatlan érzése támadt, hogy vissza kell menniük a holt asszony házához. Ismét leterdelt és benyúlt a keskeny résen,

hogy megtapogassa az asszony teste alatt levő kevés helyet. Hirtelen izgatottan felkiáltott:

– Egy gyermek! Egy gyermeket találtam!

Az osztag tagjai közös erőfeszítéssel óvatosan egyenként elmozdították a romokat a halott asszony körül. Egy virágos takaróba göngyölt, három hónapos kisfiú feküdt az édesanyja holtteste alatt.

Az asszony nyilvánvalóan a lehető legnagyobb áldozatot hozta meg, hogy fiát megmentse. Háza összeomlásakor saját testével védte meg fiát. Amikor az osztagvezető karjaiba vette, a kisfiú még mindig békésen aludt.

A mentőorvos is gyorsan ott termett, hogy megvizsgálja a kisfiút. Mikor a takarót szétnyitotta, egy mobiltelefont talált benne egy SMS üzenettel a képernyőjén: „Ha ezt túléled, emlékezz arra, hogy szeretlek.” A jelenlévők a telefont kézről kézre adták és egymás után fakadtak könnyekre. „Ha ezt túléled, emlékezz, hogy szeretlek.” Ez egy anya gyermeke iránti szeretete.

Egy igaz történet, amely a Japánt megrázó földrengés során történt.

Az Oroszlán háborúba indul

La Fontaine

Az Oroszlán hadat forgat királyeszében:

Komoly tanácsot ül s szétküldi tisztjeit,
Sok állatot így értesít.

Pártolja mind, maga módján segíteni készen:

Az Elefánt háton vihet szükséges szert a hadmenetben,

De küzd is majd az ütközetben,

A Medve támadást vezet,

A huncut Róka majd csellel segít a hadnak,

Ellenséget derít a mókázó Majom.

Egyik szól: Szamár nem kell, lassú nagyon,

És Nyulakat se hozz, mindentől megriadnak.

Nem – szólta a nagy Király – én hasznukat veszem:

Hadnépünk nélkülük teljes nem volna mégse,

Kürtös lesz majd a Füles, rettent a kürtölése,

A nyulakat pedig futárokká teszem.

Okos Király, példája bölcsességnek,

Ésszel hasznát veszi minden kicsiny hívének,

Mert látja képességüket.

Bölcsnek haszontalan itt semmi sem lehet.

• Szerinted, miért nevezhetjük bölcsnek az Oroszlánt?

• Talán veled is előfordult, hogy kirekesztettél valakit a beszélgetésből, a játékból?

JÁTÉK –TUDOD-E?

Ég és föld

1. A Szaturnusz hány év alatt kerüli meg a Napot?

- a.) 11
- b.) 29
- c.) 5

2. Melyik volt a naprendszer legkisebb bolygója? Ma már törpebolygó.

- a.) Neptunusz
- b.) Pluto
- c.) Kallisztó

3. Hány perc alatt éri el a Nap fénye a Földet?

- a.) 8,3
- b.) 2
- c.) 0,14

4. Miről nevezték el az Uránusz holdjait?

- a.) A görög mitológiában szereplő hősnőről
- b.) Shakespeare drámáinak szereplőiről
- c.) Szophoklész drámáinak alakjairól

5. Mi található a szivárvány tövében a régi hiedelem szerint?

- a.) kívánság-kút
- b.) az örök fiatalság itala
- c.) kincs

6. Melyik csillagkép szerepel Ausztrália, Új-Zéland, Brazília és Nyugat-Szamoa nemzeti lobogóján?

- a.) Crux, azaz Dél Keresztje
- b.) Serpens, azaz Kígyó
- c.) Delphinus, azaz Delfin

7. Jelenleg hány csillagképet tartanak nyilván?

- a.) 368
- b.) 88
- c.) 76

8. Ki sorolta fel először az északi félteke ma ismert csillagképeit?

- a.) A babilóniai csillagászok
- b.) Helvelius (1687-ben)
- c.) Ptolemaiosz (Kr. u. 2. sz.)

1. b, 2. b, 3. a, 4. b, 5. c, 6. a, 7. b, 8. b

Megfőjtések:

Emlékezés Mindszenty bíboros édesanyjára

Mátyás Zsófia

A Martinus Kiadó Vecsey József egykori szombathelyi egyházmegyés pap könyvének újbóli kiadásával készült Mindszenty József hercegprímás születésének 120. évfordulójára. Az *Emlékezés Mindszenty bíboros édesanyjára* című könyv 1970-ben Svájcban jelent meg első ízben. Magyarországra az akkori politikai helyzet miatt csak titokban juthatott el néhány példány, az eredeti könyv ma már nehezen kutható fel. Vecsey József jó barátságban volt Mindszenty bíborossal, így könyvét olvasva első kézből értesülhetünk a bíborossal történekről, általa hiteles képet kaphatunk a magyar egyháztörténet egyik legkiemelkedőbb alakjáról. A könyv személyes hangvételű visszaemlékezés és hiteles korrajz is egyben.

• • •

Vecsey József sok időt töltött Kovács Borbálával, Mindszenty édesanyjával, aki az egyik beszélgetésük során az alábbi történetet mesélte el:

Egyszer délben, amikor a fiam hazafelé igyekezett, útja a főtéren, egy tömeggyűlés mellett vezetett el, amelyen azért voltak olyan sokan, mert a fővárosból érkezett pártvezér kedvéért kivezényelték a dolgozókat. Amikor a fiam a közelbe érkezett, hallotta, hogy a kommunista szónok éppen a reakciós papság ellen szól. Erre megállt egy percre. A következő pillanatban meg-

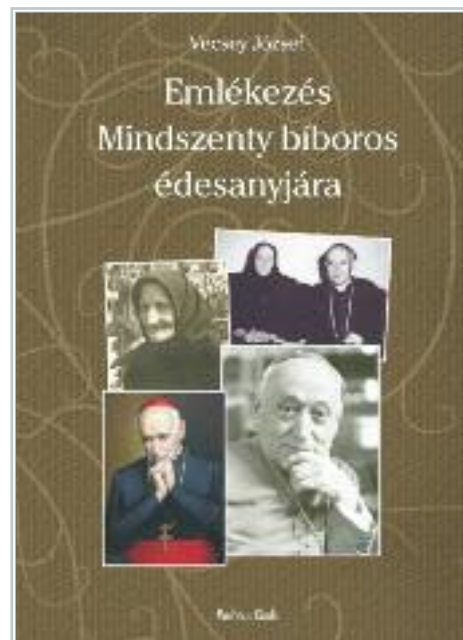
kondult a déli harangszó, ami észrevehetően megzavarta a demagóg szónokot, a fiam pedig kihasználva a pillanatnyi helyzetet, messze hangzó, erős hangján imádkozni kezdte az Úrangyalát. Az első Üdvözlégyet már a tömeg is hangosan imádkozta vele. Az ima végén aztán keresztet vetett, majd ő is és a hallgatóság is hazament.

• • •

Mindszenty bíborost csehimindszenti otthonában is figyelték a titkosrendőrség emberei. Vecsey erről a következőket írja:

Géfin rektor minden habozás nélkül az elutazást tanácsolta, és azonnal fel is ajánlotta a bíborosnak a saját lakását éjszakára. Géfin rektor nagyon megijedt, és attól tartott, hogy a kommunista éjjel elviszik a faluból Mindszenty prímást. A kormány azután kereszteti egy ideig, majd kijelenti, hogy nyoma veszett. Végül a bíboros is belátta, hogy ésszerű bemenni Szombathelyre. Mindszenty bíboros elbúcsúzott az édesanyjától, aztán elindultunk. Nem mentünk vissza a faluba, hanem – hogy a titkosrendőrség embereit összezavarjuk – mezei és erdei utakat választottuk, és csak később kanyarodtunk rá az országútra. A bíboros édesanyja szomorúan nézett utánunk. Nyugtalanág vagy idegesség nem tükröződött az arcán, csak a könnyeit törölgette csendesen.

• • •

Nem sokkal ezután házkutatást tartottak az esztergomi prímási palotában, amelyen a bíboros édesanyja is jelen volt. A kommunista magukkal vitték a nem sokkal azelőtt letartóztatott Zakar Andrást, Mindszenty titkárát is, aki a fogva tartás és a kínzások miatt meglehetősen rossz fizikai és lelkiállapotban volt. Vecsey József a következőkről számol be:

Ennek a találkozásnak a célja nyilvánvalóan a bíboros megfélemlítése volt. A prímást azonban még ezzel sem tudták megijeszteni vagy rábírní arra, hogy a saját élete megmentéséért lemondjon az Egyház jogairól. A titkárával való találkozás hatására még aznap este megírta azt a leleplező nyilatkozatot, amelynek szövegéből akkor először a világ közvéleménye előtt is fény derült a szovjet kirakatpercek módszérére. Nyilatkozatában csak ennyit jegyzett fel: „Nem vettem részt semmiféle összeesküvésben. Nem mondom le érseki tisztetmről. Nincs vallani valóm, és semmit sem írok alá. Ha mégis megtenném, az csak az emberi test gyöngeségének következménye, s azt eleve semmisnek nyilvánítom.” Aztán nyilatkozatát borítékba zárta, és ráírta, hogy letartóztatása után adják át a kalocsai érseknek, a püspöki konferenciák utána következő soros elnökének.

A kiadvány 2.500 Ft-os áron megvásárolható könyvesboltunkban (Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3. • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskiado.hu • Internet: www.martinuskiado.hu)

Az édesanya utolsó látogatása fiánál 1959 karácsonyan

Csak a munkaidőnk jár le, de nem az életünk

Dr. Németh Norbert

„A jövőről nem sokat tudok, de a végítéletet magam előtt látom. Az a nap, az az óra meztelenségünk fölmagasztalása lesz...” (Pilinszky János: Mielőtt)

Tavaszcól tavaszra megmozdul az Egyház, vagyis ismét elhatározzuk, hogy szeretnénk Istennek tetsző életet élni, hozzá közelebb kerülni. Új esélyt és lehetőséget kapunk Istentől, hogy komolyan vegyük életünket és örök életünket. Nagyböjt és húsvét azt a lehetőséget kínálja fel, hogy életünkben nagyobb lehessen a hit ereje annál, amit tapasztalunk és érzünk, mint annál, amit látunk, a pillanatnyi lelkiállapotunknál és hangulatunknál. *„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog. Az, aki úgy él, hogy hisz bennem, nem hal meg örökre. Hiszed ezt?” (Jn 11,25-26)* Az életünk azt mutatja, hogy ezt a jézusi kérdést nem merjük megválaszolni. A kudarcok, a halálos balesetek, a háborúk ártatlan áldozatai, tragédiák véget nem érő sorozata mintha mind azt erősítené bennünk, hogy pont az ellenkezője lenne igaz.

Szembe merjük-e állítani ezen hírekkel a hitünket? Elmerjük-e hinni, hogy ezeken a pontokon egyáltalán nincsen vége a „filmnek”? El merjük-e hinni, hogy saját élettörténetünknek örök távlati vannak Istenben? Minden lehetséges válasznak – a kereszténynek is – az élet gyakorlatában, tehát a hit megélésében kell igazolódnia. A feltámadás nem egyszerűen elmélet, tan vagy hit-tétel, amelyet az embernek kötelessége igaznak tartani, vagy amelyet elutasíthat. Nem, a feltámadás élet, egy „életforma”, sőt ez maga az egyetlen „életstratégia”, amelyet meg kell valósítanunk ahhoz, hogy megtapasztaljuk, mi a beteljesedett élet, mi és ki az igazi boldogság.

Húsvét ünnepe mindig egy fontos szemléletváltásban kíván segíteni minket, hogy ne csak biológiai és fizikai vonatkozásában tekintsük életünket, hanem úgy, mint ami már most a húsvéti

hit erejében és az örök élet vonzásában van.

A teológia felfogásában a halál az élet vége, végérvényes lezárulása, amit az ítélet és az örök élet követ. Hogy hogyan éljük meg a halált – reményben vagy kétségek közt halunk-e meg –, azoktól az elképzelésektől függ, amelyeket a halálról és arról alkotunk, ami utána jön. És egyben ez a felfogás határozza meg alapjaiban mostani életünket is, azt tudniillik, hogy hogyan döntünk, hogyan éljük a kapcsolatainkat és azt is, hogy mennyire vesszük komolyan az idejű hűsvéti készülletünket.

A kereszténység azt tanítja, hogy egy példányban és egyszer élünk és az életünk végén számot kell adni arról, hogy hogyan éltük le (meg) az ajándékba kapott, véges földi időnk. Az életet nem azért kell komolyan venni, mert elmúlik. Éppen fordítva, azért fontos, mert folytatódik, pontosabban beteljesedik. A keresztény élet már itt a földön az Istennel való személyes kapcsolat örömeiben zajlik, és ez teljesül be a halál után.

A feltámadás fényében a halál egyszerűen az „ideiglenes” határ, a közbülső állomás, a számunkra kirótt idő határa, amelyet azért kaptunk, hogy életünk megszabott idejében, hitben, reményben és szeretetben azzá „forrjuk ki” magunkat, amik azután az örökkévalóságban leszünk.

Jézus feltámadása a keresztény hit számára a feltétlen értelmesség ígéretét jelenti. Jézus Krisztus feltámadása nem egy happy end egy szomorú történet végén, hanem a győzelem maga, és ez a mi jövőnk! Vagyis az első húsvét óta semmi sem hiábavaló! Minden – még a halál is – az Istenben való végtelen élet ígéretét hordozza. Minden, ami most történik: az életem, a munkám, a világban való létem – mivel semmi sem felesleges, és semmi sem merül feledésbe –, minden felemeltetik és megmarad Isten Országában. Mindennek van értelme!

*Úgy imádkozzál mindennap s úgy élj,
Hogy el ne törd előre gyenge szárnyát,
A végső órán felsíró imádnak.*

(Sík Sándor: Imádság jó halálért)

A LELKIPÁSZTOR VÁLASZOL

Édesapámért volt a szentmise, és szerettem volna előtte meggyónni. A plébános a gyóntatószékben rákérdezett az életállapotomra. Elmondtam neki, hogy évek óta élettársi kapcsolatban élek. Erre azt válaszolta, hogy addig nem tud feloldozni, amíg ezt a „bűnös kapcsolatot” nem rendezem. Megteheti ezt velem a pap? Szégyenszemre ezért nem áldozhattam a szentmisén.

Napjaink egyik égető problémájára szeretne választ kapni. Nagyon dicséretes, hogy az Egyház szándéka szerint fontosnak tartja a halottakért bemutatott szentmiséket és azt, hogy a szentmisén méltóan, tiszta lélekkel vegyünk részt, hogy a szentáldozás kegyelmeiben is részesedhessünk. A szentgyónásnak és a szentáldozásnak azonban bizonyos feltételei vannak. Többek között az, amelyet az Egyházi Törvénykönyv is kér a hívektől a 987. kánonjában: *„Ahhoz, hogy a krisztushívó a bűnbánat szentségének üdvös orvosságában részesüljön, úgy kell felkészülnie, hogy elkövetett bűneit elvetve, és a javulás szándékával Istenhez térjen.”*

Ennek a minimális elvárásnak azonban az sajnos nem tud eleget tenni, aki súlyos bűnben makacsul kitart – tudniillik nem szakítja meg az élettársi kapcsolatát, így nem tudja megígérni a gyónás végén, hogy a bűnt és a bűnre vezető alkalmat kerüli, mivel visszatér élettársi kapcsolatába –, és ezáltal életkörülményei, életállapota ellentmond a Krisztus és Egyháza közti szeretetnek. A szentségektől való eltiltással azonban az Egyház nem akarja eltaszítani magától azon tagjait, akik rendezetlen párkapcsolatban élnek. Ellenkezőleg, az igazsághoz ragaszkodva szeretettel felhívja a figyelmüket arra, hogy életállapotuk ellentmondásban van a hittellel, és ha így gyóntának és áldozának, akkor zavart és botrányt okoznának a többi hívő között. Egyházunk minden ilyen körülmények között élő tagjának felkínálja a lehetőséget, hogy rendezze kapcsolatát.

Déri Péter

Fókuszban

Egyházmegyei programok, események

április 17. (kedd)

19.30 óra Beszélgetéssel egybekötött imádság fiatal felnőtteknek (Szombathely, Szent Erzsébet Plébánia, Szent Erzsébet terem)

április 22. (vasárnap)

10 óra Bértmálás (Milejszeg, Assisi Szent Ferenc-templom)

15 óra Bértmálás (Vasvár, Szent Kereszt felmagasztalása templom)

április 24. (kedd)

18 óra KÉSZ Körmenti Csoport – Soós Viktor Attila *A lelkipásztori szolgálat Apor Vilmos életében* című előadása (Körmend, Polgármesteri Hivatal nagyterme)

április 25. (szerda)

19.30 óra *A Ferencesek megjelenése Magyarországon* című vetítéssel egybekötött előadás a Ferences lelkiség sorozat keretében (Szombathely, Szent Erzsébet Plébánia oratóriuma)

április 28. (szombat)

9.30 óra Az egyházmegyei hittanverseny döntője (Szombathely, Brenner János Általános Iskola, Hollán Ernő utcai épület)

április 29. (vasárnap)

10 óra Bértmálás (Szentgotthárd, Nagyboldogasszony-templom)

április 30. (hétfő)

9 óra Egyházmegyei ministránsnap (Zalaegerszeg)

május 1. (kedd)

10 óra Egyházmegyei zárándoklat (Vasvár, Szentkút)

május 6. (vasárnap)

10 óra Bértmálás (Tornyiszentmiklós, Szent Miklós-templom)

15 óra Bértmálás (Szepetnek, Szent Örangyalok-templom)

május 7. (hétfő)

10 óra Egyházmegyei papi lelkinap (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

18 óra A végső dolgokról keresztény módon – Dr. Németh Norbert egyetemi lelkész, főiskolai tanár nyilvános előadása (Szombathely, NymE-Savaria Egyetemi Központ könyvtára)

május 8. (kedd)

19.30 óra Beszélgetéssel egybekötött imádság fiatal felnőtteknek (Szombathely, Szent Erzsébet Plébánia, Szent Erzsébet terem)

május 9. (szerda)

19.30 óra *A ferencesek magyarországi történetéből* című vetítéssel egybekötött előadás a Ferences lelkiség sorozat keretében (Szombathely, Szent Erzsébet Plébánia oratóriuma)

május 12. (szombat)

10 óra Bértmálás (Becsehely, Keresztelő Szent János templom)

15 óra Bértmálás (Szécsisziget, Szent Kereszt-templom)

május 6. (vasárnap)

10 óra Bértmálás (Nova, Nagyboldogasszony-templom)

A SZENTATYA ÁPRILIS HAVI IMASZÁNDÉKAI

Általános szándék (Hivatások)

Hogy sok fiatal tudja elfogadni Krisztus hívását arra, hogy kövesse őt a papságban és a szerzetesi életben.

Missziós szándék (Krisztus remény az afrikaiaknak)

Hogy a feltámadott Krisztus biztos remény jele legyen az afrikai földrészen élő férfiak és nők számára.

HUMOR

Jean, ugye van élet a Holdon?

– Nincs, uram.

– Akkor miért van minden este kivilágítva?

• • •

Hol tudsz csillagos eget venni?

– ???

– Az égboltban!

Legyen havilapunk előfizetője

A Martinus megrendelhető és megvásárolható a Szombathelyi Egyházmegye templomaiban, illetve előfizethető postai úton a Martinus Kiadónál (94/513-191; info@martinuskido.hu).

Havilapunk minden hónap első péntekén jelenik meg, ára 150 Ft. Egy példányos postai előfizetés esetén a negyedéves előfizetési díj 1.140 Ft, a féléves előfizetési díj 2.280 Ft, az éves előfizetési díj 4.560 Ft.

Rendelje meg havilapunkat rokonaival, barátaival és ismerőseivel együtt. A közös megrendelés előnyei:

- a Martinus Kiadó már öt példány megrendelése esetén is átvállalja a postaköltséget,
- a megjelenés napján postázzuk az újságot,
- megajándékozunk Önt a *Szombathely, a püspöki város* című 96 oldalas színes albummal.

Martinus
szombathelyi egyházmegyei havilap

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás • **Szerkesztők:** Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Pharma Press Nyomdaipari Kft. (1037 Budapest, Vörösvári út 119-121.) • **Felelős vezető:** Dávid Ferenc ügyvezető igazgató • **Megrendelés száma:** 1576/12 • 2012. március • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskido.hu • **Internet:** www.martinuskido.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.